

Novi občinski proračun je preračunjen za leto 1936-37 sledče: Osebni izdatki 67.590 Din, imovinska varnost 32.000 Din, gradbena stroka 23.160 Din, gospodarstvo 12.600 Din, zdravje 3000 Din, občinsko gospodarstvo in podjetja 17.800 Din, pokojnine 1800 Din, razno 8.900 Din, skupni izdatki pa 1.400.925 Din. Dohodki se krijejo z izdatki. Proračun ubožnega sklada izkazuje 5250 Din dohodkov in 35.500 Din izdatkov. Primanjkljaj prispeva občina z rednim prispevkom.

Lendava. Zapustil je Lendavo upravnik tuk. pošte g. Zgur Vinko. Bil je v Lendavi 16 let in nas je tako do dobra spoznal. Želimo le, da bi nas ohranil v prijetnem spominu. Premeščen je bil v Maribor.

Sv. Sebeščan. Na Marijin praznik 25. marca smo imeli slovesnost, ki nam ostane še dolgo v spominu. Bil je slovesen sprejem v novoustanovljeni Marijin vrtec. Otroci so se zbrali s svojim katehetom v šoli, odkoder so šli v procesiji v cerkev med pritrkovanjem zvonov. Deklice so bile belo oblecene in vse z venčkom rožmarinom na glavi. Po prihodu v cerkev so otroci takoj zapeli »O Brezmadežna«. Po kratkem nagovoru je bil sprejem in razdelitev svinjic. Po sprejemu so otroci zapeli še »V Marijinem vrtcu«, nakar se je začela sv. masa. Med sv. mašo so peli otroci in to v splošno zadovoljnost vseh. Posebno ganljivo je bilo poslušati te Marijine otroke, ko so pred sv. obhajilom tako ž občutkom peli »Jezus hoče v srce priti«. Krasno se je razlegala po sv. maši v naši malii cerkvi himna »Povsod Bogac«. V nabito polni cerkvi je bilo tudi več protestantov, ki so prišli gledat in poslušat naše pridne otroke. Po slovesnosti je g. katehet se otroku večkrat silkal. — Materinski dan bomo obhajali meseca maja. — Okrog naše cerkve smo prekopali zemljo in naredili lepe grede, kjer bodo cvetete lepe rože. — Orgle smo dalli popraviti, ker so bile že res potrebne temeljitega popravila.

Sv. Sebeščan. Naši gasilci so si nabavili nove obleke, pa je več gasilcev tako siromašnih, da sami ne morejo plačati obleke, društvo pa tudi nima posebnih dohodkov. Za kritje teh stroškov priredijo naši gasilci v znani gostilni Želko veselico na velikonočni pondeljek. Tukaj na Goričkem so veselice mirne, saj pride ob takih

prilikah do prepirov, kaj še do ubojev. — Poročali smo vam v časopisih, da pokažemo drugim župnjam, da pri nas katoliško časopisje napreduje, katerega katoliškega časopisa se pa tjudje oklenejo, je za katoliško stvar vse eno, na osebne koristi se pa ne more gledati. Statistika smo zbrali po izjavi družin samih, pa

PROTI TRDI STOLICI IN HEMOROIDOM, SPREMLJANIM S PRITISKOM KRVI, MOČNIM UTRIPANJEM SRCA, GLAVOBOLU, je naravnna

FRANZ-JOSEFOVA

grindica že davno preskušeno domače sredstvo. Prava

FRANZ-JOSEFOVA

voda deluje milo in zanesljivo odpira, a poleg tega niti v zastarelih primerih ne odreže.

Odg. reg. S. br. 39.474/35

samo katoliških družin, če ima kaka protestantska družina katoliški list, tega ne vemmo. Tako smo zbrali tudi statistiko za lansko leto. Ne razumemo, iz kakega razloga bi dru-

žine navajale neresnice. Navedli smo iste podatke, kot so bili v »Slovencu« in tam smo videli tudi popravek. V popravku se trdi, da so zgubile »Novine« letos le 15 naročnikov. V fari imamo 11 vasi in samo tu pri Sebeščanu so izgubile »Novine« letos 11 naročnikov in v Salamencih 6, to je že 17 itd. Napredovalo niso v nobeni vasi. Ne pišemo to iz kake mržnje, ne, vamo zato, da ne bi naši naročniki dobili vtisa, da poročevalec nalašč poroča neresnične podatke. Priporočamo tudi mi »Novine«, vendar pa ne valjujemo nikomur ne »Slovenskega gospodarja« in ne »Novine«. Ce prihaja v faro več »Novine«, kot smo mi trdili, je mogoče, mi smo te trdili, koliko je naročnikov. Bodimo vsi zadowoljni, da naše katoliško časopisje, vse eno katero, napreduje! To je naša zadnja beseda glede te statistike.

Pezabljivci, plačajte naročino!

Krog. Pri nas bodo še letos zidali žolo, ozir. stanovanje za učitelje in še en razred in dvo-rano. Tako, da bomo imeli štiri učilnice. Denarja imamo okrog 60.000 Din.

Hajdina. Na praznik Marijinega Oznanjenja so naše katoliške organizacije z združenimi močmi priredile prav posrečeno materinsko proslavo, katero se je udeležila ne le mladina, ampak tudi odrasli v častnem številu. Vsi udeleženci so prišli do prepiranja, da le naša stara preizkušena društva, ki temeljijo na katoliških načelih, zmorcejo take prisrčne prireditve, medtem, ko ona društva izza novejših dni ne vedo drugega, ko samo nekake tekme, in še te ob nedeljah in praznikih, da se Gospodevi dnevi skrunijo. Zato pa velja in gre od ust do ust le geslo: »Bodi včlanjen pri Bralnem društvu oziroma pri Krščanski Zen-ski zvezki! Tako bo naša mladina vsestransko izobrazbo imela in srečnejša ji bo njena bodočnost!«

St. Vid pri Ptaju. Naše prosvetno društvo je priredilo na praznik Marijinega oznanjenja materinski dan. Slavnostni govor je imel nekdanji

dolgoletni šentvidski župnik p. Alfonz Svet. Igra »Zlata mamica« je prav lepo uspela in na-pravila na vse globok vtis. Zelo lepo je deklamira Mieka Vaupotič »Naše mamice«. Tudi najmanjše ljubljenke mamic so pokazale ljubezen do svojih dobrotnic s spevoigrico »Naše mamice«, ki so jo izvedle zelo srčano in že zato mnogo priznanja. Veličastna sklepna živa slika »Otroti veseli okrog mamic srečne«, je zaključila to lepo prireditve. Prireditve bo ostala vsem v lepem spominu, društvu pa služi v ponos in čast.

Središče. Narodna prosveta vprizori v dneh 5. aprila (cvetna nedelja) in 13. aprila (velikonočni pondeljek) »Slovenski pasijone«, drame 14 slikah. Prva predstava se vrši ob pol 8. uri zvečer, druga pa ob treh popoldne. Pridite in oglejte si to veliko odersko delo, ki ga znatno dopolnjujejo kostumi, petje in obširen scenični material.

Ljutomer. Na cvetno nedeljo popoldne ob pol štirih naše Prosvetno društvo ponovno vprizori krasno zgodovinsko igro »Mutec osojski«, ki jo je po Aškerčevi baladi napisal domačin Anton

dan na dan od rane zore do pozne noči v gozdu. Sam je podiral, sam klestil in lupil in vlačil hlude v graben. Močen je bil za dva, sčasom pa se je tako izuril, da bi tudi trije drvarji težko bili kaj več napravili kakor on sam. Konec junija je bilo že kakih petdeset blodov v grabnu, kraj julija že osemdeset. Videti je bilo, da se mu bo posrečilo, in večkrat je pri sebi računal, da bo zaslužil vsaj dvajset tisoč dinarjev, če Bog da. S tem denarjem bi zmogel jeseni kako večjo kupčijo in drugo leto bi se ogledal za kako kmetijo.

Toda namesto sreče ga je zadela nova nesreča in ga strahovito udarila.

Na Veliko Gospojnico je bilo tako soparično, kakor prej ves julij ne. Že med pranganjem so se zbirale na vrhovih črne kepe. Videti je bilo, da se kuha nevihta. Tako je bilo do večera. Ko je sonce zašlo, so se jeli črni oblaki na vso moč poditi. Od dveh strani je zapiskal veter in se nad Podkrajem divje zavrtel. Bliskalo je venomer, da so se ognjene kače vlekle kakor verige prez konca od neba do zemlje. Grmelo in treskal je, da so ječale gore. Potem se je utrgal oblak in razlil neznansko mnogo vode.

Lilo je kake četrt ure; potem se je poleglo. Toda v višavah je še vedno hrumelo, z novo silo so zaplesali viharji, znova so se vžgali bliski in bičali nočno nebo. Po lezovičih je tulilo in pokalo, od sten

je odmevalo, grmelo je brez prestanka, cele minute je žarelo, vmes pa so stokali in zdihovali zvonovi. Treska in hudega vremena — reši nas, o Gospod! Drugi oblak se je utrgal in se usul na vas. Cesta je bila podobna potoku, po oknih je šklepetalo, kakor da suje tudi točo.

Proti polnoči so bliski ugasnili in gromi utihnili; šumel je le še enakomeren, gost dež.

Podkrajčani, ki so dozdaj bdeli v strahu in molitvi okoli blagoslovljenih sveč, so mirno zaspali. Drugo jutro jih je obšla žalost, ko so našli polja in travnike na oni strani Bistrice na tolsto pokrite s kamenjem in peskom. Kakor pa je Suh graben divjal, kaj takega pa niti najstarejši občani niso pomnili.

Najhuje razdejano je bilo Blazinovo zemljische, prav tisto pri vodi, na katerem je bil Tevž vlnjen. Prestrašen je šel mimo in gledal nekdanje lepo polje, ki ga je razrila voda in nasula nanj pečevja in vejevja.

Se večja groza pa ga je čakala zgoraj v Suhem grabnu. Struga je bila razrita, da je ni bilo spoznati. Tu se je kopičil pesek, tam je zijala gola skladovnica skal, drevje je ležalo navzkriž. Moj Bog, saj tu dol svojega lesa ne bo mogel spraviti, ali pa bo moral za spravo toliko dati, da ne bo ničesar zashužil!

Ko je prilezel do frate, je videl, da nima več kaj spravljati. Ker graben tu ni bil strm, je hudournik

vi preminulega Lidj Je-assu in po njegovi smrti pa njegovega še živečega brata, ki bi naj zasedel prestol kot Menelik II., dasi ni povsem pri vreh petih.

Najbolj so se do sedaj trudili Italijani, da bi se polstili slaboumnega Menelika II. in bi z njim pregnali s prestola sedaj vladajočega neguša, kar jim je pa doslej že parkrat spodeljelo.

Menelika II. In njegovo mater ekscesarico Fatumato Abubakar straži francoski guverner in je v zadnjem času odstranil iz bližine cesarskega potomstva vse one, ki so si, najeti od Italije in drugih držav, prizadevali, da bi zavabili Me-